

anse det for forsvarligt. Vi have derfor i Udjævningsforslaget søgt at tilvejebringe — og det er lykkedes — Enighed om at reducere denne Bestræbelse til det Maal, som kunde anses for forsvarligt.

Den tredje Gruppe af Udjævningsforslag refererer sig til det Forhold, som allerede ved anden og tredje Behandling her i Tinget og i Betænkningen er blevet fremhævet, det angaar de processuelle Bevillinger. Den Forskel, der var imellem Folketingets og Landstingets Affattelser, var jo den, at Landstinget fastholdt, hvad der ogsaa var Regelen ifølge de tidligere forelagte Reformforslag, at give Domstolene Retten til at give disse processuelle Bevillinger, medens Folketingets Affattelse og Regeringsforslaget gik ud paa at overlade Domstolene og Justitsministeriet, altsaa den administrative Myndighed, en konkurrerende Beføjelse til at give disse processuelle Bevillinger. Men som det allerede blev antydet og bemærket ved anden og tredje Behandling af Lovforslaget, var Modstanden hovedsagelig fra Landstingets Side begrundet paa, at det var forbundet med meget stor Ulempe at have en jævnsides løbende Myndighed for 2 Autoriteter; den maatte enten være hos Domstolene eller hos Justitsadministrationen. Nu er Udjævningen sket paa den Maade, at denne Beføjelse i Modsætning til Forslaget, som det var vedtaget i Landstinget, er henlagt til Justitsadministrationen. Derimod er intet principielt at indvende, og det er det, som er stemmende med den gældende Ret. Det er et meget betydeligt Antal af Ændringsforslag, der sigter hertil.

Hvad jeg derimod nærmere maa berøre, er de Udjævningsforslag, som have til Formaal at ordne visse principielle og mere indgribende Uoverensstemmelser. Og der skal jeg da først berøre det, som under denne Sags tidligere Behandling altid blev sat frem i første Række som Betingelse fra Landstingets Side for at gaa med til Nævningeinstitutionen, at vi vilde have en Ordning med Hensyn til Udvælgelsen til Grundlisten, der gjorde denne Udvælgelse uafhængig af de politiske og sociale Meningsforskelligheder og derfor ikke lagde den i Hænderne paa de kommunale Myndigheder, saaledes som det var foreslaaet i Regeringsforslaget. Det var Landstingets Standpunkt. Vi foreslog derimod et Nævn, eller hvad man vil kalde det, et Udvalg bestaaende af 2 Repræsentanter for henholdsvis den administrative og den judicielle Statsmyndighed og et tredje Medlem, som var udset af de kommunale Myndig-

heder, idet vi forudsatte, at ved et saadant Udvalg, der havde et bestemt begrænset Formaal for Øje, vilde det være sikret saa meget, som noget kan sikres, at Udvælgelsen ikke skete efter politiske Hensyn, men efter det Hensyn, som alene bør være det raadende, at finde de fornøftigste og retsindigste Mænd til at deltage i de paagældende Afgørelser som Nævninger. Ved det Udjævningsforslag, som nu foreligger, og som altsaa foreslaas til Vedtagelse, mener jeg, at det Formaal, vi have stillet os, er naaet; det er vedblivende fastholdt, at Udvælgelsen lægges i Hænderne paa et Udvalg, som har dette særlige Formaal for Øje, og derimod ikke udøves af de kommunale Myndigheder som Led i deres almindelige Virksomhed. Vi kunde naturligvis ikke være blinde for, at det ved vort oprindelige Forslag var muligt, at politiske Hensyn ogsaa indenfor det snævre Udvalg kunde gøre sig gældende. Man behøvede vel ikke at frygte for, at Repræsentanterne for den administrative eller den judicielle Statsmyndighed skulde tage andre Hensyn end de naturlige og berettigede; men man kunde ikke være blind for, at Muligheden er der for, at det tredje Medlem, som altsaa forudsattes delegeret af de kommunale Myndigheder, kunde ville udøve sin Medbestemmelsesret efter politiske Hensyn. Vi følte os dog overbeviste om, at selv om Kaldelsen af dette Medlem, der delegeredes af de kommunale Myndigheder, skete ifølge politiske Hensyn, hvad der var ganske naturligt, vilde Udøvelsen af hans Medbestemmelsesret ikke behøve at være og ikke med nogen Rimelighed kunne antages bestemt ved politiske eller andre Hensyn end dem, der efter Sagens Natur vare de berettigede. — Den samme Fare, Muligheden for, at Udøvelsen fra de delegeredes Side kan ske efter andre Hensyn end de berettigede, foreligger ogsaa efter Udjævningsforslaget, hvor det er 3, der delegeres af de kommunale Myndigheder til at indtræde i Udvalget — tidligere en —, men den foreligger ikke i større Grad derved. Og selve Delegationen af 3 efter Forholdstal er bedre i Overensstemmelse med Valgretten, navnlig til de kommunale Myndigheder, saaledes som vi nu have faaet den, end Delegationen af kun et enkelt Medlem, som jo altid efter vort oprindelige Forslag vilde blive af Flertallet. Jeg betragter derfor denne Ændring snarest som en Forbedring, som en videre Udførelse af den Tanke, der laa til Grund for Landstingets Vedtagelse, en videre Udførelse